

Arrest

nr. 302 896 van 8 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 20 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA loco advocaat E. MASSIN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en te zijn geboren in het dorp Bangolan [Bangulan] in de regio Noord-West, in Kameroen, op [...] december 1979. Uw ouders waren boeren in Bangolan, en u resideerde nu en dan ook in uw dorp van herkomst, namelijk Ngie. U maakte de lagere school af en ging daarna naar de middelbare school in de stad Bamenda. U maakte dit niet af. Daarna ging u werken in de landbouw. In het jaar 2000 huwde u met E.K.. U kreeg met hem vijf kinderen.

Op 20 december 2017 stierf uw echtgenoot. Hij werd via hekserij en voodoo gedood door uw schoonvader P.O.K.. Uw schoonvader is een bekende en gevreesde heks in de regio van Bamenda.

Na de begrafenis van uw echtgenoot, die doorging op 22 december 2017, bleef P. in uw huis wonen en wilde hij seks met u, hetgeen u weigerde. Op 3 januari 2018 vluchtte u uit het huis en vertrok u naar Bamenda. U bracht uw kinderen eerst onder bij uw vriendin R. in Bangolan. Later nam R. ze mee naar het dorp Nkambé. Aangekomen in Bamenda verbleef u eerst vijf dagen bij uw nicht G. en daarna nog drie dagen bij een vriendin die D. heet. U lichtte eveneens de politie in. Uw schoonvader werd eerst twee dagen vastgehouden, maar kwam daarna vrij door omkoping. U lichtte geen ander politiekantoor in, maar u kwam een man tegen op straat in Bamenda aan wie u uw verhaal vertelde. Hij nam u mee naar de kerk Assembly of God. U ontmoette er een rijk koppel en zij beslisten u te helpen om uit Kameroen te vertrekken. Een zakenman, genaamd J., nam u mee naar de hoofdstad Yaoundé om uw paspoort te regelen en nam u daarna mee naar de hoofdstad van Equatoriaal Guinea, namelijk Malabo. U verbleef er ongeveer zes maanden en u reisde daarna, samen met J., terug naar de Kameroense stad Douala om daarna naar Parijs te reizen. Op 7 november 2018 vroeg u internationale bescherming in Frankrijk. Op 30 september 2019 werd uw aanvraag in Frankrijk afgewezen. Aangezien u in Frankrijk soms op straat leefde en er twee maal seksueel werd mishandeld, besliste u naar België te reizen. U heeft in België een verzoek om internationale bescherming ingediend op 19 november 2020.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u heeft aangegeven dat u het psychologische moeilijk heeft, vanwege traumatische ervaringen in Kameroen en Frankrijk, en de dood van uw kinderen (zie notities CGVS, p.1, 4-5, p.11). U heeft in verband hiermee een psychologisch attest neergelegd (dd.13/1/2023) dat werd toegevoegd aan het administratieve dossier (groene map). In dit attest valt enkel te lezen dat u tussen november 2022 en januari 2023, 4 keren op gesprek ging bij de klinisch orthopedagoog die het betreffende attest opstelde, en uw aanmeldingsklachten erin bestonden dat u posttraumatische stress ervaarde en depressieve klachten had, nadat 4 van uw kinderen in augustus 2020 omgekomen zouden zijn in Kameroen. Dit attest geeft enkel aan waarin uw klachten bestonden bij aanmelding, maar spreekt zich verder op geen enkele wijze uit over deze geopperde klachten. Evenmin wordt er gesteld dat deze geopperde psychische problemen u zouden verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen, dan wel op een of andere wijze uw deelname aan het persoonlijk onderhoud voor het CGVS zouden bemoeilijken. Er werd met uw psychologische kwetsbaarheid rekening gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS, p.5, p.9, p.11, p.15, p.20). Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit het dorp Bangolan [Bangulan], in het Engelstalige deel van Kameroen, maar heeft u ook in het dorp Ngie en de stad Bamenda gewoond, eveneens in Engelstalig gebied (zie notities CGVS, p.6). Bovendien verklaart u dat u aldaar werd vervolgd door uw schoonvader P.O.K., die uw echtgenoot met voodoo gedood heeft om met u naar bed te kunnen gaan (zie notities CGVS, p.15-16 en p.21).

Echter, dient vastgesteld, dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus, of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Uit de volgende vaststellingen blijkt immers dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw **recente** herkomst uit de regio Noord-West, met name de stad Bamenda, en de dorpen Bangolan [Bangulan] en Ngie, in het Engelstalige deel van Kameroen.

Hoewel uit uw paspoort – toegevoegd aan het administratieve dossier, groene map - kan worden afgeleid dat u bent geboren in de stad Bamenda, in de regio Noord-West in het Engelstalige deel van Kameroen, dient opgemerkt dat u absoluut niet aannemelijk maakt er ook de laatste jaren voor uw vertrek uit Kameroen te hebben gewoond, en evenmin dat u er zou zijn vervolgd door uw schoonvader of dat u zich bij terugkeer naar Kameroen opnieuw zou moeten vestigen in deze regio Noord-West. Gezien u uw recente herkomst uit de Noord-West regio niet aannemelijk maakt, maakt u evenmin aannemelijk enige nood aan bescherming te hebben in de zin van de Geneefse Conventie.

Het is danig opvallend dat u op geen enkele manier ook maar iets doorleefd kan vertellen over de gebeurtenissen in de stad Bamenda of de dorpen Bangolan en Ngie, en bij uitbreiding de regio Noord-West, sinds het uitbreken van de Engelstalige crisis. Nochtans, stelde u in deze regio te hebben verbleven tot aan het begin van het jaar 2018, wanneer de crisis reeds ongeveer een jaar aan de gang was (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier).

Uw kinderen liet u achter bij uw vriendin R., en zij nam uw kinderen mee naar het dorp Nkambé, in dezelfde regio. U stelde dat dit dorp in augustus 2020 werd aangevallen door het Kameroense leger en dat vier van uw vijf kinderen, en eveneens R., deze aanval niet overleefden (zie notities CGVS, p.1-2). Op heden, is nog één van uw kinderen in leven, namelijk S., en hij verblijft nog steeds in hetzelfde dorp, Nkambé (zie notities CGVS, p.3). **Gegeven deze verklaringen uwentwege, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u concrete en doorleefde informatie kan geven over de situatie in de Engelstalige regio sinds het uitbreken van het conflict in het jaar 2017. Immers, u verbleef na de uitbraak van het conflict nog een jaar in de Noord-West regio, en u verklaarde dat uw kinderen er ook na uw vertrek aanwezig waren. Uw zoon S. bevindt zich er nog altijd. Echter, blijkt uw kennis over het leven in de Engelstalige regio sinds het uitbreken van de crisis ondermaats en zeer weinig doorleefd of concreet.** Sterker nog, initieel stelde u dat u in uw regio van herkomst **geen problemen** had in verband met de Engelstalige crisis, voordat uw kinderen zijn omgekomen in augustus 2020 (zie notities CGVS, p.18). Nochtans stelde u dat uw familie zowel in het dorp Bangolan [Bangulan] als het dorp Ngie verbleef (zie notities CGVS, p.6-7), en dat u ook familie had in de stad Bamenda, zoals uw nicht G. (zie notities CGVS, p.13). Gegeven deze verklaringen, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u op zijn minst doorleefd kan spreken over uw persoonlijke ervaringen tijdens de start en de intensifiëring van de crisis en ook de ontwikkelingen nadat u Kameroen had verlaten. Het is dan ook op zich reeds danig verbazend dat u stelde helemaal **geen problemen** te hebben gehad in verband met de crisis en op die manier doen uw verklaringen reeds afbreuk aan uw beweringen in deze regio te hebben verbleven alvorens uw komst naar Europa. Maar ook om andere redenen kan geen geloof gehecht worden aan uw recente herkomst uit deze regio Noord-West. Gevraagd of uw dorpen Ngie of Bangolan [Bangulan] dan ooit werden aangevallen – gezien u zei nooit enige problemen te hebben gehad in uw regio omwille van de crisis (zie notities CGVS, p.18) –, antwoordde u opeens dat het dorp Ngie werd aangevallen en u voegde er vaagweg aan toe dat mensen zijn weggelopen en dat er geen weg meer is (zie notities CGVS, p.18). Gevraagd wanneer Ngie werd aangevallen, was uw antwoord al even vaag: u antwoordde dat het in de jaren 2016 en 2017 was, dat het de hele tijd was, dat ze overal aanvallen en dat u het zich niet meer kan herinneren. Gesteld dat u toch in Kameroen – regio Noord-West - aanwezig was in de jaren 2016 en 2017, antwoordde u dat u het niet kan zeggen, dat ze gewoon mensen vermoorden en dat ze willen afscheiden van de Franstaligen. U had het over blokkades en het feit dat de Engelstaligen geen Franstalig leger willen zien in de dorpen en hun eigen land willen. **Er dient echter opgemerkt dat u vervalt in algemeenheden en vaagheden wanneer u wordt gevraagd naar uw persoonlijke ervaringen tijdens het conflict in uw regio. Klaarblijkelijk bent u geenszins in staat een doorleefd of persoonlijk element of gebeurtenis aan te geven die zich voordeed wanneer u – volgens uw verklaringen – nog in de regio Noord-West aanwezig was.** Echter, werd u opnieuw de kans gegeven een specifiek incident te beschrijven dat u in Kameroen heeft meegemaakt in het kader van de oorlog, maar andermaal antwoordde u danig schimmig dat ze de huizen van de mensen hebben verbrand, de mensen hebben vermoord, geslagen en ontvoerd en dat ze om geld vragen aan familie en naar kerken gaan om mensen te vermoorden (zie notities CGVS, p.19). Gezien de immense vaagheid van deze verklaringen, werd u **opnieuw** gevraagd of uw dorp **Ngie** ooit werd aangevallen, maar u stelde danig verbazend – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen – dat u zich het niet kan herinneren maar dat het in **2019 of 2020** moet zijn geweest en ook als de oorlog begon. Gesteld dat u toch in Ngie heeft gewoond, en gevraagd of u dan niets meer daarover kan vertellen, antwoordde u – opnieuw wisselend – dat ze in de maanden september en oktober van het jaar **2016** mensen zijn beginnen vermoorden en dat u [zelf] naar het dorp Bangolan bent gevlucht aan het begin van het jaar **2017**. Deze verklaringen zijn echter opnieuw **danig weinig doorleefd** en kunnen enkel als **weinig geloofwaardig** worden beschouwd, gezien u eerder had gesteld **nooit problemen te hebben gehad in verband met de oorlog in uw regio**, én u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud **niet eens in staat bleek een specifiek incident aan te geven** waarbij u zelf aanwezig was. Dat u een aantal vragen later – plotsklaps – vermeldt dat uw dorp werd aangevallen en dat u daardoor ontheemd werd naar een ander dorp, staat in **zodanig contrast met uw eerdere antwoorden**, dat aan deze verklaringen **geen geloof kan worden gehecht**. U blijkt uw antwoorden gewoonweg te wijzigen naar gelang de vragen zich opvolgen. Immers, wanneer uiteindelijk wordt gevraagd of uw [ander] dorp Bangolan [Bangulan] ooit werd aangevallen, antwoordde u ineens bevestigend en stelde u – wederom danig vaag - dat het overal was (zie notities CGVS, p.19). Gevraagd wanneer deze aanval [op Bangolan] is gebeurd, antwoordde u dat ze zijn gestart in het jaar 2017, maar niet veel, maar dat ze daarna mensen hebben vermoord. Gezien de herhaaldelijke vaagheden in uw antwoorden – over incidenten die u beweerdelijk zelf heeft bijgewoond –, werd u geconfronteerd met het feit dat u stelde in die periode [2017] in die streek te hebben gewoond en er werd u – een zoveelste maal - gevraagd of u dan geen **specifiek incident** kan noemen dat zich voordeed in uw dorp of een nabijgelegen plaats, zoals [de stad] Bamenda. Plotsklaps, pas na herhaaldelijke vragen, bleek u te weten dat ze zeven kinderen hebben vermoord in een huis. Gevraagd wanneer dit gebeurde, stelde u aan de ene kant dat u het zich **niet meer kan herinneren** en dat u denkt dat het in het jaar **2017** was, om aan de andere kant – weinig begrijpelijk - te stellen dat u toen reeds in

de stad Malabo [in Equatoriaal Guinea] was. Aangezien u stelde pas in **maart 2018** in de stad Malabo te zijn aangekomen, is dit antwoord om twee redenen tegenstrijdig en weinig begrijpelijk: ten eerste, terwijl u herhaaldelijk werd gevraagd een incident aan te geven dat zich voordeed wanneer u in de regio Noord-West aanwezig was, bleek het enige concrete incident dat u kon aangeven zich te hebben voorgedaan wanneer u reeds in Malabo was. Aan de andere kant, bleek u opeens verward betreffende het tijdsverloop, gezien u stelde dat het incident zich voordeed wanneer u in Malabo was, maar eveneens zich voordeed in het jaar 2017. **Deze warrigheid, vaagheid en weinige directheid in uw antwoorden, wijzen dan ook enkel op de weinige geloofwaardigheid van uw verklaringen aanwezig te zijn geweest in de regio Noord-West alvorens u Kameroen heeft verlaten.** Meer nog, wanneer over het incident werd doorgevraagd, stelde u dat de vermoorde kinderen werden verkracht en neergeschoten, maar klaarblijkelijk ging het om een incident dat zich voordeed in de regio Zuid-West, op een plaats die u niet bekend was (zie notities CGVS, p.19-20). U voegde er uiteindelijk aan toe dat ze ook in [de stad] Bamenda [in de regio NoordWest] mensen vermoordden op het kruispunt en u stelde dat u zo maar mensen op straat ziet liggen (zie notities CGVS, p.20). Uiteindelijk specifiek gevraagd of u zelf iemand kent die ooit ontvoerd is geweest, antwoordde u dat u een meisje kende die vorig jaar in Bamenda werd bestolen. Opnieuw had u het dus geenszins over incidenten tijdens de periode van uw verblijf in de regio. **Pogingen tot het verkrijgen van een duidelijke, specifieke beschrijving van een incident dat plaatsvond in één van uw dorpen of de stad Bamenda tijdens het eerste jaar van de oorlog in de Engelstalige regio, wanneer u beweerdelijk in de regio aanwezig was, werden daarop gestaakt.** Uit uw antwoorden kan dan ook enkel worden afgeleid dat u gewoonweg niet op de hoogte blijkt van specifieke incidenten of de algehele situatie in uw regio in deze periode, en zodoende kan enkel worden vastgesteld dat u eenvoudigweg niet aanwezig was in die regio op dat moment. Wat betreft het incident waarbij uw kinderen zijn omgekomen, dat volgens uw verklaringen plaatsvond in de maand augustus van het jaar 2020 in het dorp Nkambé, dient opgemerkt, dat **bij een grondig onderzoek van beschikbare informatie en databanken, geen enkel bericht is teruggevonden over een aanval op het dorp Nkambé in de maand augustus van het jaar 2020** waarbij verschillende kinderen zijn omgekomen. U kon over de aanvallers ook geen verdere informatie verschaffen, gezien u enkel kon stellen dat het leger het dorp had aangevallen (zie notities CGVS, p.18). Danig vreemd is het dan weer dat u, wanneer u gevraagd werd of het dorp Nkambé – alwaar uw zoon S. nog steeds verblijft – na augustus 2020 nog werd aangevallen, niet bleek te weten dat separatisten er een school hadden opgeblazen in het jaar 2021 (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier) en er eveneens tussen de eerste en de derde februari van het jaar 2023 een serie van aanslagen is geweest op het dorp Nkambé door separatisten (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). Immers, gevraagd of er na augustus 2020 nog een andere aanval op Nkambé is geweest, antwoordde u duidelijk **ontkennend** en zei u dat het niet opnieuw was gebeurd, en u voegde er – opnieuw danig vaag – aan toe dat de oorlog overal is in Kameroen, dat hij [uw zoon S.] steeds weent als u hem belt, dat hij u vraagt om hem te komen halen; en dat hij zich afvraagt waar zijn broers en zus zijn (zie notities CGVS, p.17). U stelde uiteindelijk dat u hem niet veel telefoneert omdat u dan moet wenen.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient opgemerkt, dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u daadwerkelijk aanwezig was in de regio Noord-West, in Engelstalig Kameroen, in de periode dat de oorlog er is uitgebroken en in de periode voor uw vertrek uit Kameroen, in het begin van het jaar 2018. Evenzeer, kan weinig geloof gehecht worden aan het feit dat uw kinderen in het kader van dit conflict overleden zijn in het dorp Nkambé en dat uw zoon S. er op heden nog altijd verblijft. U bleek immers niet in staat om spontaan specifieke incidenten of doorleefde ervaringen aan te geven die met dit conflict te maken hebben. Meer nog, de vervolgingsfeiten die u opwerpt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming hebben niets te maken met dit conflict en u stelde aanvankelijk dat u geen enkel probleem had in verband met dit conflict (zie notities CGVS, p.18). Echter, gezien geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u in de regio noordwesten aanwezig was in de beginjaren van het conflict (2016-2018) tot uw vertrek uit Kameroen op 7 maart 2018 uit de stad **Douala**, in de Franstalige regio (zie notities CGVS, p.18 en zie stempels in het paspoort, in administratieve dossier, groene map), kan **evenmin geloof gehecht worden aan de problemen en vervolgingsfeiten die u aldaar zou hebben meegemaakt.**

Er dient bovendien opgemerkt dat ook de Franse autoriteiten geen geloof hechtten aan uw herkomst uit het dorp Bangolan [Bangoulam], gezien uw kennis over een opvolgingsconflict in het dorp gewoonweg ondermaats was (zie beslissing Frankrijk, in administratieve dossier, blauwe map). Tijdens uw interview in Frankrijk had u gesteld in het dorp Bangolan te hebben gewoond alvorens uw vertrek uit Kameroen (zie dossier Frankrijk, entretien, p.1, in blauwe map), en geenszins heeft u ergens tijdens het interview aangegeven ooit in het dorp Ngie of de stad Bamenda te hebben gewoond. Betreffende het opvolgingsconflict, dient opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS **opeens wél**

het hele verhaal en de betrokken personen bleek te kennen, maar dat u – zeer merkwaardig – deze gebeurtenissen zeer lang geleden, meer dan tien jaar geleden situeerde (zie notities CGVS, p.27). Volgens informatie, was uw dorp Bangolan echter in volle crisis in de maand februari van het jaar **2016** (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Gezien u stelde dat uw familie zowel een huis had in het dorp Ngie als in het dorp Bangolan, dat u opgegroeid bent in Bangolan, en dat uw ouders landbouwvelden hadden in Bangolan (zie notities CGVS, p.6), kan redelijkerwijs worden verwacht dat u – die beweerdelijk in het jaar 2016 in de regio Noord-West aanwezig was – op de hoogte bent van deze spanningen, gezien de impact deze spanningen hebben op uw dorp Bangolan en de dorpingen daar aanwezig. Aangezien u dit conflict niet echt bleek te kennen wanneer u werd bevraagd door de Franse autoriteiten, maar wel voor de Belgische autoriteiten, en gezien u het conflict absoluut niet correct in de tijd kan plaatsen, dient opgemerkt, dat **deze vaststellingen enkel verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen recent uit de regio NoordWest afkomstig te zijn, en er aldus aanwezig te zijn geweest in de jaren voor uw vertrek uit Kameroen.**

Echter, gegeven de hierboven gedane vaststellingen kan ook om andere redenen geen geloof gehecht worden aan uw vervolgingsfeiten.

Ten eerste, blijken er zich danig opvallende tegenstrijdigheden te manifesteren tussen uw verklaringen voor de Franse en uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties. Zo stelde u voor de Franse autoriteiten dat u uw **paspoort** zou zijn **verloren** bij aankomst op de luchthaven (zie dossier Frankrijk, entretien, p.1), terwijl u in België uw paspoort eenvoudigweg heeft neergelegd voor de asielinstanties (zie notities CGVS, p.9-10 en administratieve dossier, groene map). Betreffende de inhoud van uw asielrelaas kunnen de hierna volgende tegenstellingen worden waargenomen. Vooreerst, stelde u in Frankrijk nooit naar het **ziekenhuis** te zijn geweest wanneer uw echtgenoot ziek werd [door voodoo] omdat u dit niet zou kunnen betalen (zie dossier Frankrijk, entretien, p.5), terwijl u in België verklaarde wel degelijk hulp te hebben gezocht in het ziekenhuis van Bamenda (zie notities CGVS, p.21). In het ziekenhuis vertelden ze u dat uw echtgenoot problemen had met de longen en de doodsoorzaak “longprobleem” staat ook vermeld op de door u neergelegde overlijdensakte (zie administratief dossier, blauwe map). U bleef er echter bij dat het longprobleem veroorzaakt werd door het gif van uw schoonvader. Een andere tegenstrijdigheid betreft het feit dat u volgens uw verklaringen in Frankrijk nog naar uw dorp – Bangolan – en het huis van uw schoonvader zou zij **teruggekeerd**, nadat u reeds was gevlucht uit Bangolan, naar uw nicht, in de maand januari van het jaar 2018 (zie dossier Frankrijk, entretien, p.6). Vanwege de hekserij zou uw nicht ziek geworden zijn en eveneens verscheen uw schoonvader in een droom en spoorde hij u aan terug te keren. Dit deed u, en u werd bij aankomst gestraft door uw schoonvader. Twee maanden later, in maart 2018, zou u opnieuw zijn gevlucht. Tijdens het uiteenzetten van uw relaas in België, daarentegen, heeft u dit absoluut niet aangegeven, en stelde u **niet meer te zijn teruggekeerd** naar het dorp Bangolan, na uw vertrek op 3 januari 2018, maar bij verschillende personen in de stad Bamenda te hebben verbleven en uiteindelijk in een kerk te hebben verbleven, alvorens Kameroen te verlaten door de hulp van een rijk koppel (zie notities CGVS, p.24-25). Voorts is het uiterst vreemd dat u in Frankrijk verklaarde dat alle personen waarbij u verbleef **ziek** werden door uw aanwezigheid, omdat uw schoonvader u deze hekserij had aangedaan (zie dossier Frankrijk, entretien, p.6). U verklaarde zelfs bang te zijn om terug te keren naar uw kinderen omdat u dacht dat ze ziek zouden worden vanwege uw aanwezigheid. Tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in België (dd.9/6/2021) stelde u opnieuw dat anderen die u wilden helpen ziek werden omdat uw schoonvader **voodoo op u had gedaan** (zie Vragenlijst DVZ, p. 3, punt 5). Echter, op het moment dat u de Europese Unie binnen was gekomen, voelde u niets meer van deze voodoo en werden mensen rondom u niet meer ziek. Het vreemde is dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS (dd.28/4/2023) **op geen enkel moment heeft aangegeven dat mensen rondom u ziek zouden worden door hekserij**. Meer nog, u zei uitdrukkelijk dat hij geen voodoo had gedaan op u, maar dat hij u zo maar wilde doden (zie notities CGVS, p.26). U voegde eraan toe dat het misschien wel is gebeurd, maar dat het niet lukte omdat u zo veel bidt. **Gegeven bovenstaande tegenstrijdigheden in uw verklaringen over uw vluchtmotieven in België en Frankrijk, kan enkel worden vastgesteld, dat de geloofwaardigheid van uw motieven opnieuw flink onderuit wordt gehaald. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw vrees te worden gedood door uw schoonvader omdat u niet met hem naar bed wilt.**

Bovendien, kunnen de Franse autoriteiten alleen maar worden bijgetreden wanneer zij stellen dat het weinig geloofwaardig is dat uw schoonvader **zeventien jaar na uw huwelijk met zijn zoon** opeens een conflict met u aanging en zijn zoon vermoordde, omdat hij met u naar bed wilde (zie beslissing Frankrijk, in administratief dossier). Ook in België werd u geconfronteerd met deze weinig geloofwaardige verklaringen uwentwege, en zo werd u gevraagd of u dan voorheen geen problemen had met uw schoonvader (zie notities CGVS, p.23).

Het enige wat u – weinig informatief – kon herhalen is dat hij met u wilde slapen en dat dat het enige probleem was. Voorst dient opgemerkt dat op de door u neergelegde huwelijksakte een andere huwelijksdatum neergeschreven is dan u verklaarde voor het CGVS. U stelde voor de DVZ dat u was gehuwd in het jaar 2000 en tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS zei u dat het in het jaar 1998 was. Op de door u neergelegde huwelijksakte, echter, valt te lezen dat u slechts gehuwd bent in het jaar **2012**, hetgeen opnieuw een opvallende tegenstrijdigheid betreft en zodoende opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gelet op alle bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt, daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Bangolan in de regio Noord-West, in het Engelstalige deel van Kameroen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw vermeende recente herkomst kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat er rechtstreeks verband mee houdt. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u vóór uw komst naar België in de regio Noord-West zou hebben verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio zouden hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of dat er zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zal lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de wet van 15 december 1980.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden toegekend indien er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt, los van de problemen die worden aangehaald in een weinig geloofwaardig geacht vluchtrelaas, overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger, indien hij zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Wat de veiligheid betreft, wordt de situatie in Kameroen grotendeels bepaald door de zogenaamde “Engelstalige crisis” (zie COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie” van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>). Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de **Engelstalige regio’s Noord-West en Zuid-West**. In de Engelstalige zone van het land vinden er momenteel regelmatig confrontaties plaats tussen de Kameroense troepen en verschillende gewapende separatistische groeperingen. In de Engelstalige zone blijft het geweld voortduren met piekmomenten. Zowel de overheidstroepen als de verschillende separatistische groeperingen maken zich in de Engelstalige regio’s schuldig aan mensenrechtenschendingen. Wat het **Franstalige deel** van het land betreft, kan niettemin worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat veel Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio’s, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP’s er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap, die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. Bovendien melden de meeste geraadpleegde bronnen dat Engelstalige IDP’s niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van die in het Engelstalige deel en ook dat er Engelstalige Kameroeners in het Franstalige deel verblijven. Het is dus van essentieel belang, uw werkelijke regio van herkomst en de laatste plaats(en) waar u hebt verbleven in Kameroen, te kunnen bewijzen. Overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 is de behoefte aan bescherming niet bewezen indien de verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in een dergelijke regio te vestigen. Bijgevolg kan de verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980, zich niet uitsluitend beroepen op het feit dat hij de Kameroense nationaliteit bezit maar moet hij het bestaan van een verband met zijn persoon aannemelijk maken, zonder

dat het bewijs van een individuele bedreiging vereist is. U maakt de vaststelling van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw vorige verblijfplaatsen in en/ of uw reële herkomst uit Kameroen.

Uit de bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat u niet de waarheid hebt verteld over uw verblijfplaatsen vóór uw komst naar België. Door uw gebrek aan medewerking liet u het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw echte verblijfplaatsen in Kameroen of elders vóór uw aankomst in België, alsook over uw levensomstandigheden en over de redenen waarom u uw streek van herkomst verliet. U hebt ook opzettelijk de ware toedracht van dit element verzwegen, dat de kern van uw relaas vormt. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u in geval van terugkeer naar Kameroen een reëel risico op ernstige schade loopt.

Wat betreft de door u neergelegde kopie van uw Kameroense **paspoort**, opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Dat u de Kameroense nationaliteit heeft en geboren bent in de stad Bamenda wordt in bovenstaande immers niet in vraag gesteld.

Wat betreft de door u neergelegde **huwelijksakte, de geboorteaktes** van uw vijf kinderen, en de **overlijdensakte** van uw echtgenoot, dient opgemerkt dat meerdere organisaties reeds geconstateerd hebben dat het algemene corruptieniveau in Kameroen zeer hoog is, in alle gelaagdheden van de maatschappij (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Meerdere bronnen geven aan dat er documentfraude bestaat in Kameroen en dat er valse Kameroense documenten circuleren. Bijgevolg, kan er geen enkele uitspraak worden gedaan over de authenticiteit van de door u neergelegde documenten en er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de inhoud van deze documenten.

Wat betreft de **overlijdensakte van uw echtgenoot die werd gelegaliseerd door de Belgische overheid**, dient opgemerkt, dat het overlijden van uw echtgenoot in het bovenstaande niet in vraag wordt gesteld. Enkel aan de manier waarop hij overleed en de gevolgen van zijn overlijden wordt geen geloof gehecht.

Wat betreft de door u neergelegde **foto's van uw omgekomen kinderen**, dient opgemerkt, dat deze foto's niets bijbrengen aan bovenstaande vaststellingen. Immers, nergens uit deze foto's kan worden afgeleid dat het daadwerkelijk om uw kinderen gaat, die werden gedood in het dorp Nkambé. in de stad Bamenda, dat afbrandde als gevolg van een aanval van de Kameroense autoriteiten. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw recente herkomst, kan ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat uw kinderen in het dorp Nkambé het leven lieten bij een aanval van het Kameroense leger.

Wat betreft het door u neergelegde **psychologisch rapport** (dd.13/1/2023), dat stelt dat u klaagt over posttraumatische stress en depressieve klachten door het verlies van vier van uw vijf kinderen, dient opgemerkt, dat dit attest geenszins bovenstaande vaststellingen weet te wijzigen. Immers, in dit attest valt enkel te lezen dat u tussen november 2022 en januari 2023, 4 keren op gesprek ging bij de klinisch orthopedagoog die het betreffende attest opstelde, en uw aanmeldingsklachten erin bestonden dat u posttraumatische stress ervaarde en depressieve klachten had, nadat 4 van uw kinderen in augustus 2020 omgekomen zouden zijn in Kameroen. Vreemd genoeg – gezien de therapeut die dit attest opstelde zich enkel zou dienen uit te spreken over de door u aangehaalde psychische problematiek – wordt geoordeeld dat een terugkeer naar Kameroen voor u onmogelijk zou zijn [zonder enige duiding waarom dit zo zou zijn], alsook dat de therapeut waarmee u enkele keren een gesprek had, uw vraag om een permanente verblijfsvergunning ondersteunt, en u tevens ondersteunt in uw vraag om uw zoon S. te laten overkomen naar België. Los van de vraag op basis waarvan uw therapeut meent dat u in deze vragen dient gesteund te worden, rept dit attest met geen woord over de bevindingen die tot stand zouden zijn gekomen na uw gesprekken met de opsteller van dit attest, noch wordt enige melding gemaakt dat deze geopperde psychische problemen u zouden verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen, dan wel op een of andere wijze uw deelname aan het persoonlijk onderhoud voor het CGVS zouden bemoeilijken. Dit attest vormt dus geenszins een bewijs voor de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen, en weet bovenstaande beoordeling dan ook op geen enkel punt te wijzigen. Bovendien, werden u tijdens het persoonlijke onderhoud specifieke steunmaatregelen verleend, waardoor kan worden aangenomen dat er voldoende rekening werd gehouden met uw psychologische kwetsbaarheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")".

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"Verzoekster behoort aan Engelstalige gemeenschap. In Kameroen wordt deze gemeenschap gediscrimineerd sinds jaren. Er is een conflict in Kameroen tussen Engelstalige separatisten en de Kameroense overheid.

Met oog op het Verdrag van Genève, heeft verzoekster ernstige bedreigingen ondergaan in zijn land van herkomst. De bedreigingen hebben plaatsgevonden in een context van perpetueel crisis in regio's die overwegend Engelstalig zijn.

Verzoekster heeft een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Kameroen wegens de arrestatie, mishandelingen, en stigmatisatie die zij er riskeert wegens zijn lidmaatschap. Zij kan ook geen bescherming krijgen van de Staat, die zelfs ook de Enstalige gemeenschap stigmatiseert.

De vervolgingen en vrees voor vervolging zijn dus gebonden aan het Verdrag van Genève. Artikel 48/3, §4, d) van de vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Deze vervolging en vrees voor vervolging zijn dus gebaseerd op grond van het behoren tot een sociale groep, in dit geval het behoren tot de Engelstalige gemeenschap in Kameroen. Het is niet betwistbaar dat dit probleem binnen de criteria van het Verdrag van Genève valt.

[citaat uit de proceduregids van UNHCR en citering van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet]

Zoals boven uitgelegd, worden Engelstalige gemeenschap leden in Kameroen tot al deze verschillende maatregelen geconfronteerd. Bijkomend de gevangenisstraf en boete, zijn ze zowel tot fysiek geweld als tegen psychologisch geweld blootgesteld, door de Kameroense autoriteiten.

We zijn van mening dat dergelijk geweld ernstig genoeg is, wegens hun aard en herhaaldelijkheid, om een schending van artikel 3 van het EVRM te vormen.

De vervolgingen die hij ondergaan komen dus zowel van de Staat als van de bevolking, en rechtvaardigen een gegronde vrees door verzoekster voor vervolgingen in geval van terugkeer naar Kameroen.

Zoals boven uitgelegd, is het vastgesteld dat verzoekster geen bescherming kan verkrijgen tegen de daden van vervolging en/of tegen de bedreigingen in geval van terugkeer.

Prima facie heeft verzoekster een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens bedreigingen als gevolg van zijn lidmaatschap aan Engelstalige gemeenschap. In een tweede middel zal U aangetoond worden dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van de bedreigingen die verzoekster heeft ondergaan en vrees voor vervolgingen in geval van terugkeer naar Kameroen in vraag te stellen.

We vragen Uw Raad dan ook, met eerbied, om het geheel van verzoeker verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie over de vernederende behandelingen en mensen rechten schendingen van Engelstalige mensen in Kameroen.

[...]

In de COI Focus « Cameroun: Situation sécuritaire liée au conflit anglophone » dd 16.10.2020, kunnen we lezen dat : [...]

Meer recent kunnen we lezen in het COI-rapport van 20 februari 2023 "Régions anglophones : situation sécuritaire" [...]

Voor de boven gemelde redenen menen we dat er genoeg elementen zijn om de vrees voor vervolgingen van verzoekster in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Zou Uw Raad ons volgen m.b.t. het aanhangen van het asielrelaas aan het Verdrag van Genève, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel, dan dient er rekening te worden gehouden met artikel 48/7 van de vreemdelingenwet de welke bepaalt: [...]

Verzoekster meent dat zij, ten eerste een oprechte inspanning heeft geleverd om haar verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken, en ten tweede, dat zij het voordeel van twijfel toegekend moet worden.

Er zijn voldoende elementen om haar verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Inderdaad, haar verklaringen komen overeen met de beschikbare informatie. Haar verklaringen bevestigen dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Kameroen.

Bovendien menen wet dat verweerder haar onderzoek plicht niet op een afdoende wijze heeft uitgevoerd. In een tweede middel zal er U aangetoond worden dat de motivering van het CGVS niet draagkrachtig is. Voor alle hierboven redenen vraagt verzoekster U, met eerbied, de toekenning van de vluchtelingenstatus.

4.1.2 Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus

[...]

Artikel 2 van het EVRM [...]

Dat artikel 3 van het EVRM [...]

Het CGVS moet dus nagaan of het terugkeren van een verzoekende partij naar haar land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming status, geen risico doet lopen, in hoofde van de asielzoeker tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

Deze elementen zorgen ervoor dat verzoekster een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2 a), b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien behoort zij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen.

In ondergeschikte orde dient haar ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden."

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van "[a]rtikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Artikel 62 van de vreemdelingenwet; Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

4.2.1 Aangaande de grieven van verwerende partij

In de eerste plaats twijfelt de verwerende partij aan de regio van herkomst van verzoekster, op grond dat zij de vragen van de protection officer over de verschillende veiligheidsincidenten die zich hebben voorgedaan toen zij daar woonde, niet heeft kunnen beantwoorden.

Ten eerste wil verzoekster erop wijzen dat zij alle vragen van de Protection Officer (hierna PO) heeft beantwoord en dat zij heeft meegewerkt tijdens haar persoonlijk onderhoud. Het feit dat zij zich niets herinnert van of informatie heeft over de incidenten die in de buurt van haar dorp hebben plaatsgevonden, kan haar niet worden tegengeworpen.

Dan is het belangrijk op te merken dat het CGVS bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeksters verhaal niet voldoende rekening heeft gehouden met haar bijzondere profiel.

Bij de bestreden beslissing is dus niet genoeg rekening gehouden met de individuele situatie van verzoekster, zoals voorgeschreven door artikel 48/6, § 5, van de wet van 15 december 1980:

- De CGVS heeft geen rekening gehouden met het feit dat de verzoeker heel weinig naar school ging (NPO, blz. 12-13);

- Ze heeft een zeer moeilijk en gewelddadig migratieproces achter de rug (ter herinnering: ze werd seksueel mishandeld toen ze in Frankrijk was) ;

- Ze ondergaat een psychologische behandeling in België, wat haar geestelijke kwetsbaarheid duidelijk aantoont.

Wat dit laatste punt betreft, willen wij de grote psychologische kwetsbaarheid van de verzoeker benadrukken en zijn wij van mening dat deze informatie niet op een geldige manier in aanmerking werd genomen bij de beoordeling van de asielaanvraag van de verzoeker.

[verwijzingen naar wetenschappelijk onderzoek en rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen]

In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoekster had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen in casu niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoeker precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoekers bijzonder kwetsbare profiel.

Ondanks haar psychologische problemen deed verzoekster haar best om de vragen van de PO te beantwoorden en zo geloofwaardig te maken dat ze inderdaad uit Noord-West-Kameroen komt.

Bovendien moet worden opgemerkt dat verzoekster een duidelijke uitleg heeft gegeven over de omstandigheden waarin haar kinderen zijn gedood en dat verweerder objectieve informatie heeft gevonden die de verklaringen van verzoekster bevestigen (bestreden beslissing, blz. 3).

Dit is van het grootste belang in deze zaak, aangezien het indirect door de verwerende partij wordt bevestigd. Bovendien trekt de verwerende partij deze gebeurtenis niet in twijfel, maar alleen omdat zij niet gelooft in de herkomst van verzoekster.

Verzoekster heeft bewezen dat zij de Kameroense nationaliteit heeft en dat zij Engelstalig is.

Al deze elementen zijn naar onze mening voldoende om geloofwaardig te maken dat verzoekster inderdaad uit het noordwesten van Kameroen afkomstig is.

Met betrekking tot de tegenstrijdige verklaringen die in Frankrijk en België zijn afgelegd, wenst verzoekster er in de eerste plaats op te wijzen dat haar levensomstandigheden in Frankrijk rampzalig waren en dat zij daar enorm onder heeft geleden.

Zoals vermeld tijdens haar persoonlijk onderhoud, sliep verzoekster buiten, werd ze seksueel mishandeld en had ze niemand om haar emotioneel te steunen. Het is geen geheim dat de opvang van asielzoekers in Frankrijk erg slecht is. Dit werd uitgebreid besproken in het AIDA 2022-rapport over Frankrijk: [...]

Gezien de omstandigheden waarin zij leefde, was verzoekster duidelijk niet in de beste positie om uit te leggen waarom zij haar land van herkomst had verlaten.

Ook moet worden beklemtoond dat de door de verwerende partij aangevoerde tegenstrijdigheden/inconsistenties niets afdoen aan de aard van de problemen die verzoekster in Kameroen heeft ondervonden.

Deze grief moet worden afgewezen.

Wat de persoonlijke problemen van verzoekster met haar schoonvader betreft, hield verzoekster vast aan haar verklaringen hierover en legde zij uit dat de dood van haar man te wijten was aan het feit dat haar schoonvader een magiër was (een beoefenaar van zwarte magie), en volgens de Kameroense traditie worden de kinderen van magiërs bewoond door "een diep kwaad" dat hen vaak doodt.

In dit geval stierf de echtgenoot van de verzoekster voornamelijk omdat hij de zoon van een magiër was. Desondanks waren de problemen die de verzoekster met haar schoonvader had gehad reëel, en ze hield vol dat als ze naar Kameroen zou terugkeren, ze het risico zou lopen om opnieuw bedreigd te worden.

Ten slotte is de verwerende partij van mening dat [...]

Door deze redenering lijkt het CGVS dus het alternatief van interne vlucht te overwegen, een begrip dat door artikel 48/5, § 3, van de wet van 15 december 1980 wordt omschreven

[theoretische uiteenzetting aangaande het intern vestigingsalternatief]

Gelet op verzoeksters profiel en situatie zou het echter onredelijk zijn te verwachten dat hij zich opnieuw in Kameroen vestigt.

Eenzijds is het feit dat het CGVS het hervestigingsgebied niet heeft afgebakend, vatbaar voor kritiek.

In de tweede plaats houdt deze redenering geen rekening met de persoonlijke situatie van verzoeker.

Het CGVS heeft dus niet op geldige wijze rekening gehouden met bepaalde factoren die specifiek zijn voor verzoekster. Gelet op verzoeksters situatie kan van zij niet zonder meer worden verlangd dat hij zich "elders" in Kameroen vestigt.

Ten slotte wenst verzoekster de realiteit van zijn angsten te bevestigen in geval van terugkeer naar Kameroen, ondanks het feit dat de gebeurtenissen meer dan 5 jaar geleden hebben plaatsgevonden.

Overigens is het voor de beoordeling van de vrees van verzoeker voor terugzending naar Kameroen belangrijk bepaalde essentiële beginselen uit de Proceduregids in herinnering te brengen : [...]

De persoonlijke vrees van verzoekster is echter gebaseerd op een objectieve context die niet kan worden verborgen of betwist: Engelstalige Kameroeners worden in Kameroen ernstig gediscrimineerd (zie hierboven) en de veiligheidssituatie in de Engelstalige gebieden (waar de verzoeker vandaan komt) is zeer volatiel en onstabiel. Benadrukt moet worden dat vrees zowel vanuit een objectief als een subjectief perspectief moet worden geanalyseerd. Het UNHCR handboek met procedures en criteria stelt in dit verband duidelijk dat : [...]

De verzoekende partij betreurt dat het subjectieve element van vrees in de bestreden beslissing niet in aanmerking wordt genomen en beoordeeld. Het is duidelijk dat zijn persoonlijke achtergrond van groot belang is voor de beoordeling van deze vrees. In het licht van deze verschillende factoren is de vrees van verzoekende partij dus volkomen gerechtvaardigd en gegrond.

4.2.2 Aangaande het voordeel van de twijfel

[theoretische toelichting aangaande het voordeel van de twijfel]

5 Conclusie

IN CONCLUSIE, ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeelen dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CGVS terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

De verzoekende partij is echter van mening dat de verklaringen van verzoeker moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel. Verzoeker heeft consistent verklaringen afgelegd, die overeenkomen met de beschikbare informatie.

Rekening houden met de veiligheidssituatie in Kameroen, zijn er genoeg elementen om haar vrees voor vervolgingen in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen. De beschikbare informatie toont bovendien aan de onmogelijkheid van de overheden effectieve bescherming te bieden.

Verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen.

Daarvoor dient verzoekster de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. In het verzoekschrift benadrukt verzoekster dat zij Engelstalig is en afkomstig is uit de regio Noord-West van Kameroen.

Te dezen dient vooreerst opgemerkt dat nergens in de beschikbare rapporten, die door beide partijen werden bijgebracht, wordt geadviseerd om aan elke Engelstalige Kameroener, afkomstig uit de Engelstalige regio, een vorm van internationale bescherming te bieden.

Er moet dan ook worden benadrukt dat verzoekster *in concreto* dient aan te tonen dat zij in haar land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoekster betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Verzoekster dient haar verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit haar eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de verzoekster op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging koestert of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

Verzoekster slaagt er, gelet op wat volgt, echter niet in een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in haar hoofde concreet aannemelijk te maken.

5. Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat zij heeft meegewerkt gedurende de procedure en dat het feit dat zij zich niets herinnert of informatie heeft over de incidenten in de omgeving van haar dorp haar niet kan worden tegengeworpen. Verzoekster voert aan dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met haar bijzondere profiel, te weten haar beperkte scholing, haar moeilijk en gewelddadig migratieproces en haar psychologische toestand.

Vooreerst stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt aangegeven dat in hoofde van verzoekster bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld. Verweerder motiveert als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u heeft aangegeven dat u het psychologische moeilijk heeft, vanwege traumatische ervaringen in Kameroen en Frankrijk, en de dood van uw kinderen (zie notities CGVS, p.1, 4-5, p.11). U heeft in verband hiermee een psychologisch attest neergelegd (dd.13/1/2023) dat werd toegevoegd aan het administratieve dossier (groene map). In dit attest valt enkel te lezen dat u tussen november 2022 en januari 2023, 4 keren op gesprek ging bij de klinisch orthopedagoog die het betreffende attest opstelde, en uw aanmeldingsklachten erin bestonden dat u posttraumatische stress ervaarde en depressieve klachten had, nadat 4 van uw kinderen in augustus 2020 omgekomen zouden zijn in Kameroen. Dit attest geeft enkel aan waarin uw klachten bestonden bij aanmelding, maar spreekt zich verder op geen enkele wijze uit over deze geopperde klachten. Evenmin wordt er gesteld dat deze geopperde psychische problemen u zouden verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen, dan wel op een of andere wijze uw deelname aan het persoonlijk onderhoud voor het CGVS zouden bemoeilijken. Er werd met uw psychologische kwetsbaarheid rekening gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS, p.5, p.9, p.11, p.15, p.20). Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Daarnaast wordt het door verzoekster bijgebracht attest van psychologische begeleiding afdoende en uitgebreid besproken in de bestreden beslissing:

*“Wat betreft het door u neergelegde **psychologisch rapport** (dd.13/1/2023), dat stelt dat u klaagt over posttraumatische stress en depressieve klachten door het verlies van vier van uw vijf kinderen, dient opgemerkt, dat dit attest geenszins bovenstaande vaststellingen weet te wijzigen. Immers, in dit attest valt enkel te lezen dat u tussen november 2022 en januari 2023, 4 keren op gesprek ging bij de klinisch orthopedagoog die het betreffende attest opstelde, en uw aanmeldingsklachten erin bestonden dat u posttraumatische stress ervaarde en depressieve klachten had, nadat 4 van uw kinderen in augustus 2020 omgekomen zouden zijn in Kameroen. Vreemd genoeg – gezien de therapeut die dit attest opstelde zich enkel zou dienen uit te spreken over de door u aangehaalde psychische problematiek – wordt geoordeeld dat een terugkeer naar Kameroen voor u onmogelijk zou zijn [zonder enige duiding waarom dit zo zou zijn], alsook dat de therapeut waarmee u enkele keren een gesprek had, uw vraag om een permanente verblijfsvergunning ondersteunt, en u tevens ondersteunt in uw vraag om uw zoon S. te laten overkomen naar België. Los van de vraag op basis waarvan uw therapeut meent dat u in deze vragen dient gesteund te worden, rept dit attest met geen woord over de bevindingen die tot stand zouden zijn gekomen na uw gesprekken met de opsteller van dit attest, noch wordt enige melding gemaakt dat deze geopperde psychische problemen u zouden verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen, dan wel op een of andere wijze uw deelname aan het persoonlijk onderhoud voor het CGVS zouden*

bemoeilijken. Dit attest vormt dus geenszins een bewijs voor de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen, en weet bovenstaande beoordeling dan ook op geen enkel punt te wijzigen. Bovendien, werden u tijdens het persoonlijke onderhoud specifieke steunmaatregelen verleend, waardoor kan worden aangenomen dat er voldoende rekening werd gehouden met uw psychologische kwetsbaarheid."

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar algemeen wetenschappelijk onderzoek en naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, maar doet hiermee geen afbreuk aan de voormelde concrete vaststellingen van verweerder aangaande het door verzoekster bijgebrachte psychologisch rapport en verzoeksters psychologische kwetsbaarheid.

Bovendien blijkt uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat de *protection officer* verzoekster op het gemak stelde, zich op regelmatige basis vergewiste van haar toestand en pauzes voorzag (zie onder andere: *"Voelt u zich vandaag fysiek en mentaal goed genoeg om het interview te doen?"*, *"Ik voel me goed, maar dit is ook gewoon hoe mijn leven is, sinds de dood van mijn kinderen ben ik mezelf niet meer, ik moet het interview doen, ik ben mezelf niet, ik ben depressief, om zo veel te verliezen, ik ben nog altijd bang, ik heb geen vrede, met die overlevende, ik denk aan hem, ik slaap niet, ik neem medicamenten om te kunnen slapen."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4; *"Ok, als u tijdens het gehoor nood heeft aan een korte adempauze ofzo, dan mag u dat altijd aangeven. We zullen sowieso een grote pauze nemen, van een halfuur ofzo, maar als u kortere pauzes nodig heeft, aarzel dan niet om het mij te zeggen."*, *"Ok, danku."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5; *"Bent u nog ok?"*, *"Zou u misschien een korte pauze willen voor we verdergaan?"*, *"Ja, ga maar door."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9; *"Bent u nog ok om door te gaan? Of zou u graag even een pauze willen?"*, *"Nee, ga maar door."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt daarnaast dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde, dat verzoekster deze goed kon volgen en ze de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Er werden zowel open als concrete vragen gesteld die peilden naar haar leefomstandigheden, haar familie en de feiten die aan de basis van haar vlucht lagen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde verzoekster alle vragen goed te hebben begrepen en maakte zij, noch haar advocaat, enige opmerking met betrekking tot haar psychologische toestand, noch over de eventuele invloed ervan op haar verklaringen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30-31). Uit niets kan blijken dat verzoekster niet in de mogelijkheid was om op volwaardige wijze deel te nemen aan de onderhavige procedure.

Gelet op wat voorafgaat kan verzoekster geenszins worden gevolgd dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met haar kwetsbaar profiel. Verzoeksters bijzonder profiel en psychische toestand wordt gedurende onderhavige procedure voldoende in rekening genomen.

Waar verzoekster daarnaast nog verwijst naar haar beperkte scholingsgraad ter verschoning van haar gebrekkige verklaringen, toont zij echter niet aan dat haar beperkte scholing de verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat zou zijn op eenduidige wijze te vertellen over haar persoonlijke ervaringen. Er dient benadrukt dat van verzoekster geen schoolse kennis wordt verwacht, noch volledige of feilloze beschrijvingen. Wel kan worden verwacht dat verzoekster zich de door haar beleefde gebeurtenissen kan herinneren en eenduidige en doorleefde verklaringen kan afleggen aangaande haar persoonlijke ervaringen gedurende het conflict in haar voorgehouden regio van herkomst Noord-West en haar beweerde vluchtmotieven. Dit is niet het geval.

Verzoeksters verwijzingen naar haar kwetsbaar profiel vormen bijgevolg geen nuttige verklaring voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen met betrekking tot verzoeksters vage, incoherente en onwetende verklaringen inzake het conflict in haar regio van herkomst, noch voor haar tegenstrijdige verklaringen aangaande het door haar naar voor geschoven vluchtrelaas.

6. Een persoon die verzoekt om internationale bescherming heeft de plicht haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming.

De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Te dezen wordt vastgesteld dat verzoekster haar (recente) herkomst uit de regio Noord-West voorafgaand aan haar vertrek uit Kameroen niet aannemelijk maakt.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande op omstandige wijze als volgt:

*“Echter, dient vastgesteld, dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus, of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Uit de volgende vaststellingen blijkt immers dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw **recente** herkomst uit de regio Noord-West, met name de stad Bamenda, en de dorpen Bangolan [Bangulan] en Ngie, in het Engelstalige deel van Kameroen.*

Hoewel uit uw paspoort – toegevoegd aan het administratieve dossier, groene map - kan worden afgeleid dat u bent geboren in de stad Bamenda, in de regio Noord-West in het Engelstalige deel van Kameroen, dient opgemerkt dat u absoluut niet aannemelijk maakt er ook de laatste jaren voor uw vertrek uit Kameroen te hebben gewoond, en evenmin dat u er zou zijn vervolgd door uw schoonvader of dat u zich bij terugkeer naar Kameroen opnieuw zou moeten vestigen in deze regio Noord-West. Gezien u uw recente herkomst uit de Noord-West regio niet aannemelijk maakt, maakt u evenmin aannemelijk enige nood aan bescherming te hebben in de zin van de Geneefse Conventie.

Het is danig opvallend dat u op geen enkele manier ook maar iets doorleefd kan vertellen over de gebeurtenissen in de stad Bamenda of de dorpen Bangolan en Ngie, en bij uitbreiding de regio Noord-West, sinds het uitbreken van de Engelstalige crisis. Nochtans, stelde u in deze regio te hebben verbleven tot aan het begin van het jaar 2018, wanneer de crisis reeds ongeveer een jaar aan de gang was (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Uw kinderen liet u achter bij uw vriendin R., en zij nam uw kinderen mee naar het dorp Nkambé, in dezelfde regio. U stelde dat dit dorp in augustus 2020 werd aangevallen door het Kameroense leger en dat vier van uw vijf kinderen, en eveneens R., deze aanval niet overleefden (zie notities CGVS, p.1-2). Op heden, is nog één van uw kinderen in leven, namelijk S., en hij verblijft nog steeds in hetzelfde dorp, Nkambé (zie notities CGVS, p.3). **Gegeven deze verklaringen uwentwege, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u concrete en doorleefde informatie kan geven over de situatie in de Engelstalige regio sinds het uitbreken van het conflict in het jaar 2017. Immers, u verbleef na de uitbraak van het conflict nog een jaar in de Noord-West regio, en u verklaarde dat uw kinderen er ook na uw vertrek aanwezig waren. Uw zoon S. bevindt zich er nog altijd. Echter, blijkt uw kennis over het leven in de Engelstalige regio sinds het uitbreken van de crisis ondermaats en zeer weinig doorleefd of concreet.** Sterker nog, initieel stelde u dat u in uw regio van herkomst **geen problemen** had in verband met de Engelstalige crisis, voordat uw kinderen zijn omgekomen in augustus 2020 (zie notities CGVS, p.18). Nochtans stelde u dat uw familie zowel in het dorp Bangolan [Bangulan] als het dorp Ngie verbleef (zie notities CGVS, p.6-7), en dat u ook familie had in de stad Bamenda, zoals uw nicht G. (zie notities CGVS, p.13). Gegeven deze verklaringen, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u op zijn minst doorleefd kan spreken over uw persoonlijke ervaringen tijdens de start en de intensifiëring van de crisis en ook de ontwikkelingen nadat u Kameroen had verlaten. Het is dan ook op zich reeds danig verbazend dat u stelde helemaal **geen problemen** te hebben gehad in verband met de crisis en op die manier doen uw verklaringen reeds afbreuk aan uw beweringen in deze regio te hebben verbleven alvorens uw komst naar Europa. Maar ook om andere redenen kan geen geloof gehecht worden aan uw recente herkomst uit deze regio Noord-West. Gevraagd of uw dorpen Ngie of Bangolan [Bangulan] dan ooit werden aangevallen – gezien u zei nooit enige problemen te hebben gehad in uw regio omwille van de crisis (zie notities CGVS, p.18) -, antwoordde u opeens dat het dorp Ngie werd aangevallen en u voegde er vaagweg aan toe dat mensen zijn weggelopen en dat er geen weg meer is (zie notities CGVS, p.18). Gevraagd wanneer Ngie werd aangevallen, was uw antwoord al even vaag: u antwoordde dat het in de jaren 2016 en 2017 was, dat het de hele tijd was, dat ze overal aanvallen en dat u het zich niet meer kan herinneren. Gesteld dat u toch in Kameroen – regio Noord-West - aanwezig was in de jaren 2016 en 2017, antwoordde u dat u het niet kan zeggen, dat ze gewoon mensen vermoorden en dat ze willen afscheiden van de Franstaligen. U had het over blokkades en het feit dat de Engelstaligen geen Franstalig leger willen zien in de dorpen en hun eigen land willen. **Er dient echter opgemerkt dat u vervalt in algemeenheden en vaagheden wanneer u wordt gevraagd naar uw persoonlijke ervaringen tijdens het conflict in uw regio.**

Klaarblijkelijk bent u geenszins in staat een doorleefd of persoonlijk element of gebeurtenis aan te geven die zich voordeed wanneer u – volgens uw verklaringen – nog in de regio Noord-West aanwezig was. Echter, werd u opnieuw de kans gegeven een specifiek incident te beschrijven dat u in Kameroen heeft meegemaakt in het kader van de oorlog, maar andermaal antwoordde u danig schimmig dat ze de huizen van de mensen hebben verbrand, de mensen hebben vermoord, geslagen en ontvoerd en dat ze om geld vragen aan familie en naar kerken gaan om mensen te vermoorden (zie notities CGVS, p.19). Gezien de immense vaagheid van deze verklaringen, werd u **opnieuw** gevraagd of uw dorp **Ngie** ooit werd aangevallen, maar u stelde danig verbazend – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen – dat u zich het niet kan herinneren maar dat het in **2019 of 2020** moet zijn geweest en ook als de oorlog begon. Gesteld dat u toch in Ngie heeft gewoond, en gevraagd of u dan niets meer daarover kan vertellen, antwoordde u – opnieuw wisselend – dat ze in de maanden september en oktober van het jaar **2016** mensen zijn beginnen vermoorden en dat u [zelf] naar het dorp Bangolan bent gevlucht aan het begin van het jaar **2017**. Deze verklaringen zijn echter opnieuw **danig weinig doorleefd** en kunnen enkel als **weinig geloofwaardig** worden beschouwd, gezien u eerder had gesteld **nooit problemen te hebben gehad in verband met de oorlog in uw regio**, én u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud **niet eens in staat bleek een specifiek incident aan te geven** waarbij u zelf aanwezig was. Dat u een aantal vragen later – plotsklaps – vermeldt dat uw dorp werd aangevallen en dat u daardoor ontheemd werd naar een ander dorp, staat in **zodanig contrast met uw eerdere antwoorden**, dat aan deze verklaringen **geen geloof kan worden gehecht**. U blijkt uw antwoorden gewoonweg te wijzigen naar gelang de vragen zich opvolgen. Immers, wanneer uiteindelijk wordt gevraagd of uw [ander] dorp Bangolan [Bangulan] ooit werd aangevallen, antwoordde u ineens bevestigend en stelde u – wederom danig vaag - dat het overal was (zie notities CGVS, p.19). Gevraagd wanneer deze aanval [op Bangolan] is gebeurd, antwoordde u dat ze zijn gestart in het jaar 2017, maar niet veel, maar dat ze daarna mensen hebben vermoord. Gezien de herhaaldelijke vaagheden in uw antwoorden – over incidenten die u beweerdelijk zelf heeft bijgewoond -, werd u geconfronteerd met het feit dat u stelde in die periode [2017] in die streek te hebben gewoond en er werd u – een zoveelste maal - gevraagd of u dan geen **specifiek incident** kan noemen dat zich voordeed in uw dorp of een nabijgelegen plaats, zoals [de stad] Bamenda. Plotsklaps, pas na herhaaldelijke vragen, bleek u te weten dat ze zeven kinderen hebben vermoord in een huis. Gevraagd wanneer dit gebeurde, stelde u aan de ene kant dat u het zich **niet meer kan herinneren** en dat u denkt dat het in het jaar **2017** was, om aan de andere kant – weinig begrijpelijk - te stellen dat u toen reeds in de stad Malabo [in Equatoriaal Guinea] was. Aangezien u stelde pas in **maart 2018** in de stad Malabo te zijn aangekomen, is dit antwoord om twee redenen tegenstrijdig en weinig begrijpelijk: ten eerste, terwijl u herhaaldelijk werd gevraagd een incident aan te geven dat zich voordeed wanneer u in de regio Noord-West aanwezig was, bleek het enige concrete incident dat u kon aangeven zich te hebben voorgedaan wanneer u reeds in Malabo was. Aan de andere kant, bleek u opeens verward betreffende het tijdsverloop, gezien u stelde dat het incident zich voordeed wanneer u in Malabo was, maar eveneens zich voordeed in het jaar 2017. **Deze warrigheid, vaagheid en weinige directheid in uw antwoorden, wijzen dan ook enkel op de weinige geloofwaardigheid van uw verklaringen aanwezig te zijn geweest in de regio Noord-West alvorens u Kameroen heeft verlaten.** Meer nog, wanneer over het incident werd doorgevraagd, stelde u dat de vermoorde kinderen werden verkracht en neergeschoten, maar klaarblijkelijk ging het om een incident dat zich voordeed in de regio Zuid-West, op een plaats die u niet bekend was (zie notities CGVS, p.19-20). U voegde er uiteindelijk aan toe dat ze ook in [de stad] Bamenda [in de regio NoordWest] mensen vermoordden op het kruispunt en u stelde dat u zo maar mensen op straat ziet liggen (zie notities CGVS, p.20). Uiteindelijk specifiek gevraagd of u zelf iemand kent die ooit ontvoerd is geweest, antwoordde u dat u een meisje kende die vorig jaar in Bamenda werd bestolen. Opnieuw had u het dus geenszins over incidenten tijdens de periode van uw verblijf in de regio. **Pogingen tot het verkrijgen van een duidelijke, specifieke beschrijving van een incident dat plaatsvond in één van uw dorpen of de stad Bamenda tijdens het eerste jaar van de oorlog in de Engelstalige regio, wanneer u beweerdelijk in de regio aanwezig was, werden daarop gestaakt.** Uit uw antwoorden kan dan ook enkel worden afgeleid dat u gewoonweg niet op de hoogte blijkt van specifieke incidenten of de algehele situatie in uw regio in deze periode, en zodoende kan enkel worden vastgesteld dat u eenvoudigweg niet aanwezig was in die regio op dat moment. Wat betreft het incident waarbij uw kinderen zijn omgekomen, dat volgens uw verklaringen plaatsvond in de maand augustus van het jaar 2020 in het dorp Nkambé, dient opgemerkt, dat **bij een grondig onderzoek van beschikbare informatie en databanken, geen enkel bericht is teruggevonden over een aanval op het dorp Nkambé in de maand augustus van het jaar 2020** waarbij verschillende kinderen zijn omgekomen. U kon over de aanvallers ook geen verdere informatie verschaffen, gezien u enkel kon stellen dat het leger het dorp had aangevallen (zie notities CGVS, p.18). Danig vreemd is het dan weer dat u, wanneer u gevraagd werd of het dorp Nkambé – alwaar uw zoon S. nog steeds verblijft – na augustus 2020 nog werd aangevallen, niet bleek te weten dat separatisten er een school hadden opgeblazen in het jaar 2021 (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier) en er eveneens

tussen de eerste en de derde februari van het jaar 2023 een serie van aanslagen is geweest op het dorp Nkambé door separatisten (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). Immers, gevraagd of er na augustus 2020 nog een andere aanval op Nkambé is geweest, antwoordde u duidelijk **ontkennend** en zei u dat het niet opnieuw was gebeurd, en u voegde er – opnieuw danig vaag – aan toe dat de oorlog overal is in Kameroen, dat hij [uw zoon S.] steeds weent als u hem belt, dat hij u vraagt om hem te komen halen; en dat hij zich afvraagt waar zijn broers en zus zijn (zie notities CGVS, p.17). U stelde uiteindelijk dat u hem niet veel telefoneert omdat u dan moet wenen.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient opgemerkt, dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u daadwerkelijk aanwezig was in de regio Noord-West, in Engelstalig Kameroen, in de periode dat de oorlog er is uitgebroken en in de periode voor uw vertrek uit Kameroen, in het begin van het jaar 2018. Evenzeer, kan weinig geloof gehecht worden aan het feit dat uw kinderen in het kader van dit conflict overleden zijn in het dorp Nkambé en dat uw zoon S. er op heden nog altijd verblijft. U bleek immers niet in staat om spontaan specifieke incidenten of doorleefde ervaringen aan te geven die met dit conflict te maken hebben. Meer nog, de vervolgingsfeiten die u opwerpt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming hebben niets te maken met dit conflict en u stelde aanvankelijk dat u geen enkel probleem had in verband met dit conflict (zie notities CGVS, p.18). Echter, gezien geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u in de regio noordwesten aanwezig was in de beginjaren van het conflict (2016-2018) tot uw vertrek uit Kameroen op 7 maart 2018 uit de stad **Douala**, in de Franstalige regio (zie notities CGVS, p.18 en zie stempels in het paspoort, in administratieve dossier, groene map), kan **evenmin geloof gehecht worden aan de problemen en vervolgingsfeiten die u aldaar zou hebben meegemaakt.**

Er dient bovendien opgemerkt dat ook de Franse autoriteiten geen geloof hechtten aan uw herkomst uit het dorp Bangolan [Bangoulam], gezien uw kennis over een opvolgingsconflict in het dorp gewoonweg ondermaats was (zie beslissing Frankrijk, in administratieve dossier, blauwe map). Tijdens uw interview in Frankrijk had u gesteld in het dorp Bangolan te hebben gewoond alvorens uw vertrek uit Kameroen (zie dossier Frankrijk, entretien, p.1, in blauwe map), en geenszins heeft u ergens tijdens het interview aangegeven ooit in het dorp Ngie of de stad Bamenda te hebben gewoond. Betreffende het opvolgingsconflict, dient opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS **opeens wél** het hele verhaal en de betrokken personen bleek te kennen, maar dat u – zeer merkwaardig – deze gebeurtenissen zeer lang geleden, meer dan tien jaar geleden situeerde (zie notities CGVS, p.27). Volgens informatie, was uw dorp Bangolan echter in volle crisis in de maand februari van het jaar **2016** (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Gezien u stelde dat uw familie zowel een huis had in het dorp Ngie als in het dorp Bangolan, dat u opgegroeid bent in Bangolan, en dat uw ouders landbouwvelden hadden in Bangolan (zie notities CGVS, p.6), kan redelijkerwijs worden verwacht dat u – die beweerdelijk in het jaar 2016 in de regio Noord-West aanwezig was – op de hoogte bent van deze spanningen, gezien de impact deze spanningen hebben op uw dorp Bangolan en de dorpingen daar aanwezig. Aangezien u dit conflict niet echt bleek te kennen wanneer u werd bevraagd door de Franse autoriteiten, maar wel voor de Belgische autoriteiten, en gezien u het conflict absoluut niet correct in de tijd kan plaatsen, dient opgemerkt, dat **deze vaststellingen enkel verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen recent uit de regio NoordWest afkomstig te zijn, en er aldus aanwezig te zijn geweest in de jaren voor uw vertrek uit Kameroen.**”

Verzoekster biedt geen dienstig verweer tegen de voormelde omstandige en draagkrachtige motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Verzoekster beperkt zich in het verzoekschrift in wezen tot het louter volharden in haar voorgehouden herkomst, het verwijzen naar haar kwetsbaar profiel, het (foutief) beweren dat verweerder de omstandigheden van de dood van haar kinderen niet in twijfel trekt, het hekelen van de procedure in Frankrijk en het citeren uit algemene landeninformatie inzake de situatie in Engelstalig Kameroen.

Waar verzoekster zich beroept op haar kwetsbaar profiel, verwijst de Raad naar de voorstaande vaststellingen onder punt 5. Geenszins kan worden aangenomen dat verzoeksters uitermate vage, onwetende en incoherente verklaringen aangaande haar voorgehouden aanwezigheid in de regio Noord-West voorafgaand aan haar vertrek uit Kameroen kunnen worden verklaard door haar naar voor geschoven profiel van psychologische kwetsbaarheid.

Voor zover verzoekster meent dat verweerder informatie heeft gevonden die haar verklaringen over de dood van haar kinderen bevestigen en dat verweerder de dood van haar kinderen niet in twijfel trekt, gaat zij uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Immers, blijkt uit de bestreden beslissing, alsook uit het administratief dossier, dat geen enkel bericht is teruggevonden over een aanval op het dorp Nkambé in augustus 2020 waarbij verschillende kinderen zijn omgekomen.

Verzoekster brengt evenmin enig bericht of artikel bij inzake de vermeende aanval op Nkambé. Bovendien merkt verweerder terecht op dat, aangezien geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoekster daadwerkelijk aanwezig was in de regio Noord-West in de periode dat de oorlog er is uitgebroken en in de periode voor haar vertrek uit Kameroen, evenmin geloof kan gehecht worden aan het feit dat haar kinderen in het kader van dit conflict overleden zijn in het dorp Nkambé en dat haar zoon S. er op heden nog altijd verblijft. Verzoekster bleek immers niet in staat om spontaan specifieke incidenten of doorleefde ervaringen aan te geven die met dit conflict te maken hebben.

Verzoekster verwijst verder naar moeilijkheden in Frankrijk inzake haar procedure en opvang en citeert uit een rapport dienaangaande. Te dezen dient te worden vastgesteld dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers “specifieke informatie” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster kan het huidige beroep niet aanwenden om de negatieve beslissing van de Franse asielinstanties te betwisten of om haar verklaringen aldaar tegen te spreken. De vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoeksters verklaringen in Frankrijk en België blijven overeind en ondermijnen de geloofwaardigheid van haar verklaringen.

De door verzoekster bijgebrachte informatie vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om haar recente herkomst uit de regio Noord-West aan te tonen, noch dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

7. Verzoeksters verwijzingen naar haar kwetsbaar profiel en haar procedure en leefomstandigheden in Frankrijk kunnen evenmin volstaan ter verschoning van de afdoende en draagkrachtige motivering inzake de ongeloofwaardigheid van het door verzoekster naar voor geschoven asielaanvraag en haar vrees voor haar schoonvader P..

De bestreden beslissing stelt op goede gronden:

“Echter, gegeven de hierboven gedane vaststellingen kan ook om andere redenen geen geloof gehecht worden aan uw vervolgingsfeiten.

Ten eerste, blijken er zich danig opvallende tegenstrijdigheden te manifesteren tussen uw verklaringen voor de Franse en uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties. Zo stelde u voor de Franse autoriteiten dat u uw **paspoort** zou zijn **verloren** bij aankomst op de luchthaven (zie dossier Frankrijk, entretien, p.1), terwijl u in België uw paspoort eenvoudigweg heeft neergelegd voor de asielinstanties (zie notities CGVS, p.9-10 en administratieve dossier, groene map). Betreffende de inhoud van uw asielaanvraag kunnen de hierna volgende tegenstellingen worden waargenomen. Vooreerst, stelde u in Frankrijk nooit naar het **ziekenhuis** te zijn geweest wanneer uw echtgenoot ziek werd [door voodoo] omdat u dit niet zou kunnen betalen (zie dossier Frankrijk, entretien, p.5), terwijl u in België verklaarde wel degelijk hulp te hebben gezocht in het ziekenhuis van Bamenda (zie notities CGVS, p.21). In het ziekenhuis vertelden ze u dat uw echtgenoot problemen had met de longen en de doodsoorzaak “longprobleem” staat ook vermeld op de door u neergelegde overlijdensakte (zie administratief dossier, blauwe map). U bleef er echter bij dat het longprobleem veroorzaakt werd door het gif van uw schoonvader. Een andere tegenstrijdigheid betreft het feit dat u volgens uw verklaringen in Frankrijk nog naar uw dorp – Bangolan – en het huis van uw schoonvader zou zijn **teruggekeerd**, nadat u reeds was gevlucht uit Bangolan, naar uw nicht, in de maand januari van het jaar 2018 (zie dossier Frankrijk, entretien, p.6). Vanwege de hekserij zou uw nicht ziek geworden zijn en eveneens verscheen uw schoonvader in een droom en spoorde hij u aan terug te keren. Dit deed u, en u werd bij aankomst gestraft door uw schoonvader. Twee maanden later, in maart 2018, zou u opnieuw zijn gevlucht. Tijdens het uiteenzetten van uw relaas in België, daarentegen, heeft u dit absoluut niet aangegeven, en stelde u **niet meer te zijn teruggekeerd** naar het dorp Bangolan, na uw vertrek op 3 januari 2018, maar bij verschillende personen in de stad Bamenda te hebben verbleven en uiteindelijk in een kerk te hebben verbleven, alvorens Kameroen te verlaten door de hulp van een rijk koppel (zie notities CGVS, p.24-25). Voorts is het uiterst vreemd dat u in Frankrijk verklaarde dat alle personen waarbij u verbleef **ziek** werden door uw aanwezigheid, omdat uw schoonvader u deze hekserij had aangedaan (zie dossier Frankrijk, entretien, p.6). U verklaarde zelfs bang te zijn om terug te keren naar uw kinderen omdat u dacht dat ze ziek zouden worden vanwege uw aanwezigheid. Tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in België (dd.9/6/2021) stelde u opnieuw dat anderen die u wilden helpen ziek werden omdat uw schoonvader **voodoo op u had gedaan** (zie Vragenlijst DVZ,

p. 3, punt 5). Echter, op het moment dat u de Europese Unie binnen was gekomen, voelde u niets meer van deze voodoo en werden mensen rondom u niet meer ziek. Het vreemde is dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS (dd.28/4/2023) **op geen enkel moment heeft aangegeven dat mensen rondom u ziek zouden worden door hekserij.** Meer nog, u zei uitdrukkelijk dat hij geen voodoo had gedaan op u, maar dat hij u zo maar wilde doden (zie notities CGVS, p.26). U voegde eraan toe dat het misschien wel is gebeurd, maar dat het niet lukte omdat u zo veel bidt. **Gegeven bovenstaande tegenstrijdigheden in uw verklaringen over uw vluchtmotieven in België en Frankrijk, kan enkel worden vastgesteld, dat de geloofwaardigheid van uw motieven opnieuw flink onderuit wordt gehaald. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw vrees te worden gedood door uw schoonvader omdat u niet met hem naar bed wilt.**

Bovendien, kunnen de Franse autoriteiten alleen maar worden bijgetreden wanneer zij stellen dat het weinig geloofwaardig is dat uw schoonvader **zeventien jaar na uw huwelijk met zijn zoon** opeens een conflict met u aanging en zijn zoon vermoordde, omdat hij met u naar bed wilde (zie beslissing Frankrijk, in administratief dossier). Ook in België werd u geconfronteerd met deze weinig geloofwaardige verklaringen uwentwege, en zo werd u gevraagd of u dan voorheen geen problemen had met uw schoonvader (zie notities CGVS, p.23). Het enige wat u – weinig informatief – kon herhalen is dat hij met u wilde slapen en dat dat het enige probleem was. Voorst dient opgemerkt dat op de door u neergelegde huwelijksakte een andere huwelijksdatum neergeschreven is dan u verklaarde voor het CGVS. U stelde voor de DVZ dat u was gehuwd in het jaar 2000 en tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS zei u dat het in het jaar 1998 was. Op de door u neergelegde huwelijksakte, echter, valt te lezen dat u slechts gehuwd bent in het jaar **2012**, hetgeen opnieuw een opvallende tegenstrijdigheid betreft en zodoende opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gelet op alle bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt, daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Bangolan in de regio Noord-West, in het Engelstalige deel van Kameroen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw vermeende recente herkomst kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat er rechtstreeks verband mee houdt. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u vóór uw komst naar België in de regio Noord-West zou hebben verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio zouden hebben voorgedaan.”

De voormelde vaststellingen zijn terecht, draagkrachtig en gegrond in het administratief dossier. Deze worden bijgetreden door de Raad.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (verzoeksters paspoort; de huwelijksakte; de geboorteaktes van verzoeksters vijf kinderen; het overlijdensattest en doodscertificaat van verzoeksters echtgenoot; de foto's van verzoeksters omgekomen kinderen) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing:

“Wat de veiligheid betreft, wordt de situatie in Kameroen grotendeels bepaald door de zogenaamde “Engelstalige crisis” (zie COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie ” van 20 februari

Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de **Engelstalige regio's Noord-West en Zuid-West**. In de Engelstalige zone van het land vinden er momenteel regelmatig confrontaties plaats tussen de Kameroense troepen en verschillende gewapende separatistische groeperingen. In de Engelstalige zone blijft het geweld voortduren met piekmomenten. Zowel de overheidstroepen als de verschillende separatistische groeperingen maken zich in de Engelstalige regio's schuldig aan mensenrechtenschendingen. Wat het **Franstalige deel** van het land betreft, kan niettemin worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat veel Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap, die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. Bovendien melden de meeste geraadpleegde bronnen dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van die in het Engelstalige deel en ook dat er Engelstalige Kameroeners in het Franstalige deel verblijven. Het is dus van essentieel belang, uw werkelijke regio van herkomst en de laatste plaats(en) waar u hebt verbleven in Kameroen, te kunnen bewijzen. Overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 is de behoefte aan bescherming niet bewezen indien de verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in een dergelijke regio te vestigen. Bijgevolg kan de verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980, zich niet uitsluitend beroepen op het feit dat hij de Kameroense nationaliteit bezit maar moet hij het bestaan van een verband met zijn persoon aannemelijk maken, zonder dat het bewijs van een individuele bedreiging vereist is. U maakt de vaststelling van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw vorige verblijfplaatsen in en/of uw reële herkomst uit Kameroen.

Uit de bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat u niet de waarheid hebt verteld over uw verblijfplaatsen vóór uw komst naar België. Door uw gebrek aan medewerking liet u het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw echte verblijfplaatsen in Kameroen of elders vóór uw aankomst in België, alsook over uw levensomstandigheden en over de redenen waarom u uw streek van herkomst verliet. U hebt ook opzettelijk de ware toedracht van dit element verzwegen, dat de kern van uw relaas vormt. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u in geval van terugkeer naar Kameroen een reëel risico op ernstige schade loopt.

Verzoekster voert geen concreet verweer tegen de omstandige motivering dat verweerder door verzoeksters gebrek aan medewerking in het ongewisse blijft over haar echte verblijfplaatsen in Kameroen of elders voor haar aankomst in België, alsook over haar levensomstandigheden en over de redenen waarom zij haar streek van herkomst verliet.

Het behoort evenmin aan de Raad om te speculeren over verzoeksters verblijfplaatsen binnen en buiten Kameroen, noch over het element of verzoekster (recent) afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

Aangezien het intern vestigingsalternatief *in casu* niet werd toegepast (cf. de omstandige motivering waaruit blijkt dat verzoekster geen duidelijkheid verschaft over haar vorige verblijfplaatsen en/of reële herkomst), is verzoeksters betoog inzake het intern vestigingsalternatief in het verzoekschrift niet dienstig.

De verwijzingen naar rapporten inzake de situatie in Engelstalig Kameroen in het verzoekschrift, die in de lijn liggen van als de door verweerder gehanteerde informatie in de bestreden beslissing, kunnen geen ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen.

Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS